

B44 H

1E JAARGANG
29 SEPT. 1945
NUMMER 15

8 PAGINA'S
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK
WAARNEMEND GRIFFIER: J. A. DE VEER
REDACTEUREN: A. H. BLOM —
G. H. W. MEEDER — R. RADEMAKER

ADRES REDACTIE: SOCIETEIT PHOENIX
UITGAVE EN ADMINISTRATIE:
DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ
OUDER DELFT 101, DELFT — TEL. 1776

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE DELFTSCHE STUDENTEN

Redactioneel.

Samenwerking, eenheid, één Corps, opbouwen, onderling contact, elkaar waardeerden . . .

Overall hoort men deze woorden uitspreken, te pas en te onpas, door belangrijke of onbelangrijke heeren, op Societeit, op straat, op de gebouwen der Technische Hoogeschool. Kortom waar studenten samen zijn en meer bespreken dan hun kansen op een gunstig examen of bij het meisje dat ze zoo juist afgelegd, respectievelijk ontmoet hebben.

Helaas het blijven woorden en wel woorden zonder inhoud, want het ideaal dat ze verkondigen hebben deze studenten zich niet eigen gemaakt.

De student na de oorlog discussieert met woorden, sommigen zelfs met ideeën. Hij discussieert over de idealen van den enkeling en waarom? Omdat het zoo „hoort”. Omdat iedereen „het doet”. Omdat het toch zoo „mooi” is om na vijf jaren bezetting samen te werken op elk gebied met menschen van diverse politieke of godsdienstige overtuiging. Omdat hij in die jaren wel voelde dat er iets moest gebeuren na de bevrijding, al wist hij eigenlijk niet wát er gebeuren moest. En hij zal het ook wel nooit te weten komen. Want liever gaat hij weer in zijn oude gangetje voort. Het Corps-lid richt een goed oud Corps op. De Katholieke studenten hokken samen evenals de Gereformeerde. En de knor houdt zich afzijdig, heeft nergens interesse voor, is niet enthousiast en zal het ook wel nooit worden.

„Kom, kom” zult U zeggen „zoo erg is het toch niet”. Lezer, het is wel erg, vreeselijk zelfs. Wilt U voorbeelden? Tijdens de herdenkingsdienst voor de gevallen Delftsche Studenten hebben de organisatoren het bestaan om de studenten confessioneel te scheiden. Tijdens de herdenkingsdienst hebben candidaat-leden het bestaan te verdwijnen vóór de dienst beëindigd was, omdat zij niet gezamenlijk het Onze Vader wilden bidden.

Het zijn slechts enkele grepen, maar waarschijnlijk zult U zelf in Uw omgeving eveneens dergelijke feiten hebben kunnen opmerken.

Deze laksheid moet verdwijnen anders kunt U inderdaad beter met het oude voortgaan en de tijd zijn werk laten doen!

kunnen tippen, over mij komen; U bent daarvan immers zelf evengoed het slachtoffer. Neen, de oorzaken liggen dieper.

Over het algemeen mag ik mijn vriend wel; trouwens, als dit niet het geval was, zou hij waarschijnlijk mijn vriend niet zijn. De laatste weken echter heb ik mij meer dan eens behoorlijk aan hem geërgerd, en dit met des te grooter hevigheid, omdat ik beseftte dat hij terecht was, als hij aan mij vroeg wat nu feitelijk de status van het O.O. was. Het O.O. nu is soeverein, niemands knecht, neemt artikelen op naar haar smaak, stelt redacties samen volgens haar eigen wenschen; kortom, zoo het een status bezit, is het er een van onbeknotte onafhankelijkheid; en eerlijk gezegd verheugt het zich daarin. „Maar” aldus mijn vriend „welke instantie heeft jullie dan het recht gegeven je blad als „Officieel Orgaan” te betitelen?” Aangezien ik Heer von Caesar niet durfde te noemen, behoorde een antwoord mijnerzijds tot de onmogelijkheden. Lezers, geloof me, ik blijf niet graag antwoorden schuldig en ik voel mij dan ook onbehaaglijk onder het verhoor van mijn vriend. Het ergste is evenwel dat dit alles Uw schuld is; waarom hebt U nog geen beslissing genomen over plan 1, plan 2 of plan xxx? Dan wist een elk, en dan wist ook het O.O. tenminste waar hij (resp. het) aan toe is.

Ja, nu ik dit neerschrijf, begin ik mij steeds meer op te winden, vooral wanneer ik dan nog denk aan het splitsingsmannetje dat elken Vrijdag en Zaterdag minimaal 10 keer aan mij komt vragen of het nieuwe nummer al uit is en of er nog iets over den atoombom in staat.

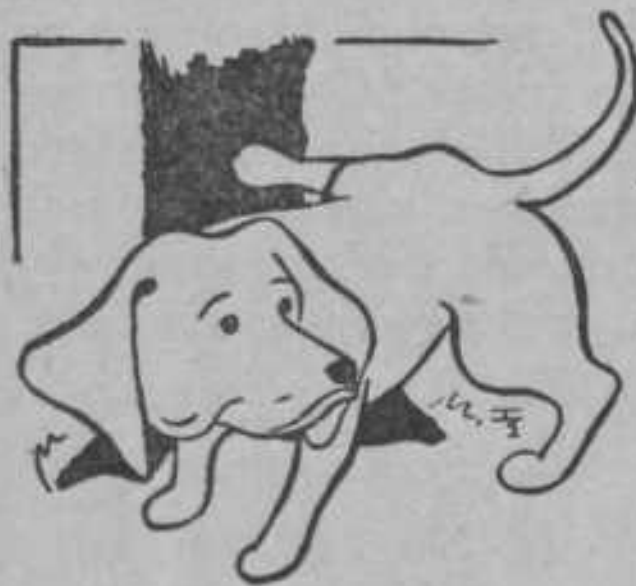
G.M.

Rede, uitgesproken door den President van het Delftsch Studenten Corps, de Heer A. C. Le Poole, ter gelegenheid van de plechtige inauguratie der candidaatleden van het D.S.C. op Vrijdag 21 September 1945.

Mijne Heeren Senatoren en Honorair Senatoren, Leden van Corpscommissiën en Bestuurders van Corpsverenigingen, Mijne Heeren Leden van het D.S.C.

Groot is de vreugde, die ons vandaag bezielt, zoo groot, dat ik U dadelijk moet erkennen, dat het mij ten eenenmale onmogelijk is aan deze vreugde met woorden uitdrukking te geven. Ongeveer vier en een half jaar lang is ons dierbaar Corps in meerdere of mindere mate door de maatregelen van den bezetter uit elkaar geslagen geweest en het heeft mij dan ook in hooge mate verheugd, dat dadelijk na Neerlands bevrijding een groot aantal Uwer zonder dralen Uw weg naar Delft vond om hier gezamenlijk den zwaren arbeid te verrichten die noodzakelijk was om in de kortst mogelijke tijd

HONNISOIT QUI
MALYPENSE!

Gij die deze letteren in U opneemt, weet één ding: ik ben geen gevoelsmensch, maar thans doe ik een beroep op Uw vermogen eenige sympathie te koesteren voor Uw naaste. Niet omdat de groen- en kennismakingstijden in een tempo en een hevigheid, waaraan de geologische ijstijden niet

datgene te herstellen wat U allen in ons Corpsleven, zoo lief en dierbaar was geworden.

Op dit plechtige moment, waarop ons Corps de zoo noodzakelijke verjonging ondergaat, is het mij een oprecht genoegen U hartelijk dank te zeggen voor het enthousiasme waarmee gij deze afgelopen groentijd de omstandigheden in aanmerking genomen, tot een geslaagde gemaakt hebt. Toen wij eenige weken geleden de moeilijke beslissing namen slechts een gedeelte van het groot aantal gegadigden toe te laten treden beseften wij nogmaals duidelijk hoe noodzakelijk het is elk candidaatlid afzonderlijk te onderzoeken en zoodoende rond te waren in het doolhof zijner ziel, en de bouwstenen van zijn heilige huisjes stuk voor stuk ter hand te nemen en kritisch te bekijken.

De groentijd in dit licht bekijkend zult U kunnen begrijpen dat ik nogmaals een beroep op U doe, U intensief te onderhouden met de a.s. eerstejaars.

De voor den oorlog als onvergankelijk beschouwde waarden hebben de laatste jaren veel van hun gangbaarheid verloren, echter bij U, Heeren Leden van het D.S.C., staan deze begrippen nog op hetzelfde voetstuk en het is Uw hooge plicht deze over te dragen met uitschakeling van eigen belang, ja ik aarzel niet, zelfs op deze plaats, U te zeggen dat deze overdracht belangrijker is dan Uw studie.

Eén van deze waarden wil ik U met name noemen: Het begrip van samenleving met onze Technische Hoogeschool. De splijtzwam die er gedurende de laatste jaren is gegroeid tusschen de T.H. en de Studenten kan niet snel genoeg met wortel en al uitgeroeid worden, om voor een zeer sterke band, sterker dan hij ooit geweest is — de noodzakelijkheid hiervan bewijst de huidige toestand — plaats te maken.

Ik beschouw het als een voorrecht dit tot U te mogen zeggen in de Aula der Technische Hoogeschool en wij danken Mr. Dr. Ir. H. Veldman, Secretaris van het College van Herstel, voor deze bereidwilligheid.

De Commissie van Bijstand dank ik voor de vele verleende steun en het is mij een behoefte mijn erkentelijkheid uit te spreken jegens het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix” hetwelk zooveel tot de organisatie van dezen groentijd heeft bijgedragen.

Thans richt ik mij tot de Heeren Candidaatleden, die in de maand Augustus op voet van gelijkheid kennis hebben gemaakt met het Delftsch Studenten Corps.

Namens het Delftsch Studenten Corps heet ik U van harte welkom. Door Uw toetreden ondergaat het Corps een groote verbreding, gezien echter Uw slappe houding tijdens de kennismakingstijd geloof ik niet dat de meerderheid Uwer aanleiding zal geven tot een verdieping van den Corpsgeest. De meesten onder U waren reeds voor den oorlog lid van een studentenvereniging, maar toch zal het U misschien moeite kosten door te dringen tot in de ziel van onze samenleving. De hechte band, die ons bindt, geeft ons het voorrecht deze samenleving een Corps te noemen, dit in tegenstelling tot een vereniging.

Candidaatleden,

Reeds veel van wat er gezegd werd, gold ook voor U. Gij hebt een groentijd meegemaakt, die naar vroegere maatstaven een zeer slappe genoemd mag worden. Dit legt echter zeer zware verplichtingen op U. De organische opbouw van het Corps is niet mogelijk zonder een goeden groentijd, waarin U kritisch onderzocht is, want het is juist de goed gefundeerde kritiek, welke een belangrijke pijler van onze Corpsgeest is.

Candidaatleden,

Staat thans allen op. Over eenige minuten inaugureer ik U tot leden van het Delftsch Studenten Corps. Hoe meer U intensief aan het Corpsleven deelneemt, des te meer zult U, wanneer U naderhand terugkijkt op Uw studentenleven, de belangrijkheid van dit moment begrijpen.

Geeft Uw beste krachten aan Hoogeschool en Corps ter wille van deze beiden en van Uzelf en helpt zoo mede tot handhaving van de traditie, welke meebrengt, dat een goed Corpslid ook een goed Ingenieur is.

Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden van het Delftsch Studenten Corps.

Naar de uitvoering der plannen.

Het ontbreken van de zoo noodzakelijke voorkeur van de meerderheid der georganiseerde studenten voor één van de vele tot nu toe geponeerde plannen, en het uit den aard der zaak nu nog ontbreken van het vereischte contact en vertrouwen tusschen de betrokken organisaties hebben de Advies Commissie er toe gebracht af te zien van haar oorspronkelijke plan: het definitieve reorganisatieplan aan de betrokken verenigingen voor te leggen en de statuten van de nieuwe organisatie geheel uitgewerkt ter tafel te brengen. Zij stelt nu voor een *regeling* te treffen voor één jaar.

Deze regeling moet wel zeer duidelijk doen uitkomen waar de studenten naar toe willen; zij moet de mogelijkheden scheppen voor een maximaal contact tusschen de vroeger gescheiden vereenigingen. De „goodwill” die op het oogenblik bij allen bestaat om tot grooter samenwerking te geraken zal deze regeling voor één jaar moeten doen slagen. Van boven af zullen ook de regels en statuten voor het betrokken jaar echter deze „goodwill” een kans moeten geven zich te ontplooiën tot wederzijdsch begrip. Een volkomen juridisch verantwoord statuut voor dit jaar is onmogelijk binnen een kort tijdsbestek in elkaar te timmeren. Daarom zal een wijziging van de Wet van het Delftsch Studenten Corps aan de Corpsvergadering worden voorgelegd, welke de beste mogelijkheden biedt tot ontplooiing van het wederzijdsch begrip en tot contact met de leden van „Sanctus Virgilius” en de S.S.R.

Deze wijziging in de Wet van het D.S.C. zal bestaan uit een toevoeging aan art. 1 Hoofdstuk II hetwelk oorspronkelijk luidt:

„Leden zijn zij, die krachtens de Wet het Lidmaatschap bezitten.”

Hieraan zal kunnen worden toegevoegd:

„Bovendien zullen voor het tijdvak tusschen 1 October 1945 en 1 September 1946 geacht worden lid te zijn zij, die lid zijn van de R.K.S.V. „Sanctus Virgilius” en van de S.S.R. afdeling Delft.

Voor deze groepen van leden gelden niet de in de Corpswet voorkomende bepalingen, welke verband houden met het verkrijgen van het lidmaatschap”. Naast deze wijzigingen zullen dan eenige dispensaties gevraagd worden, welke echter niet van principieel belang zijn en daarom hier nog niet vermeld zijn. Wij kunnen ons voorstellen, dat vele leden van de confessioneele vereenigingen op dit voorstel aanmerken, dat zij heelemaal niet wenschen lid te worden van het huidige Delftsche Studenten Corps. Zij konden of wilden voor den oorlog geen lid worden en denken dit ook nu niet vereenigbaar met hun levensopvatting. Hen wijzen wij er op dat het D.S.C. wanneer dit deze maatregelen neemt, al door die maatregelen zelve van haar voetstuk afstapt en een nieuwe geest vertoont. Het zal voor het D.S.C. een moeilijke beslissing zijn zijn ondervereenigingen voor studenten open te stellen, die niet aan de groentijd van de Sociëteit „Phoenix” hebben deelgenomen. Bovendien zij er op gewezen, dat de bezwaren van de leden van „Virgiel” en van de S.S.R. tegen het D.S.C. nooit bezwaren zijn geweest tegen de Wet van het D.S.C. Deze regeling voor één jaar handelt juist over het wettelijk lid worden. In hoeverre dit een wezenlijk lid worden van één gemeenschap ten gevolge zal hebben, zal na dit jaar pas blijken.

De leden van het oude D.S.C., die begriepelijkerwijs bezwaar maken tegen het lid worden van niet voldoende gegroende studenten duiden wij op de geweldige vooruitgang en de goede wil van de andere vereenigingen, die dit jaar reeds een groentijd hebben gehouden met dezelfde richtlijnen als de Sociëteit „Phoenix”. Dat hier nog van geen gelijkwaardigheid sprake kan zijn is logisch en het is onredelijk nu reeds een volmaakte toestand te willen vinden daar, waar zij juist door het te leggen contact geschapen moet worden. Het zal een taak zijn voor iedere ondervereniging zijn nieuwe leden, ook de nieuwe leden van de Sociëteit „Phoenix”, op zoo'n wijze te ontvangen, dat zij in stijl en geest waardig blijven zich een ondervereniging van een Corps te kunnen noemen.

Vermeld dient bovendien, dat een vetorecht in een wet of statuut van een studentenvereniging niet thuis hoort. Zij wenschen alleen dat een artikel zal worden opgenomen met de algemeene strekking, dat er geen beslissingen zullen worden genomen, strijdend met de zedelijke en godsdienstige opvattingen van hun groepen.

Wij zijn echter van meening, dat voor het opnemen van een veto en ook van een dergelijk algemeen artikel in bovengenoemde maatregelen voor één jaar geen reden is te vinden. Steeds is het argument voor een oplossing in dezen zin geweest, dat in jaren waarin een confessioneele groepeerings crisis zou doormaken en de rest van het Corps het vereischte begrip zou missen, niet onmiddellijk een splitsing zou kunnen worden gemaakt, en de betrokken vereeniging zich genoodzaakt zou zien uit het Corps te treden. Van een dergelijke crisis kan in dit eerste jaar natuurlijk geen sprake zijn.

De Advies-Commissie.

Geeft acht.

Langs zeer verschillende wegen hebben de Redactie eenige verrassende berichten bereikt.

Allereerst schijnt nog niet een ieder ervan doordrongen te zijn dat hij een bedrag, groot x maal f 3,50, schuldig is aan den heer Vellekoop, indien hij (d.w.z. „een ieder”) aan het inauguratiediner heeft deelgenomen.

Door en door materialistisch getint was deze mededeeling, ongetwijfeld. Daarom zij ter compensatie vermeld dat, op verzoek van de Ned. Herv. Gemeente hier ter stede de Algemeene Synode der Ned. Herv. Kerk de gelden heeft gevoteerd, welke noodig zijn om een Delftschen Studentenpredikant in het leven te houden. Een groslijst, waaruit een dergelijk predikant uiteindelijk zal worden gekozen, is reeds samengesteld.

Inmiddels was de Gereformeerde Kerk van Delft nog iets vlotter en beriep op haar beurt in dezelfde functie Dr. J. C. A. van Loon (tegenwoordige verblijfplaats: Purmerend). Tenslotte deed de Kerkvoogdij der Ned. Herv. Gemeente te Delft ons nog het volgende toekomen:

Nu zoo veel nieuwe studenten zich in onze stad gevestigd hebben, verzoeken wij U, nog eens onder de aandacht van Uw lezers te willen brengen, dat in de Oude en in de Nieuwe Kerk een geheele bank is aangewezen, die gereserveerd is voor studenten. De kosteren der kerken zullen gaarne aan studenten deze bank aanwijzen. De plaatsen worden voor de studenten vrij gehouden tot 5 minuten vóór den aanvang der godsdienstoefeningen, dus totdat de groene lichten op den preekstoel gaan branden. Het is een vrij ingewikkelde procedure doch misschien is zij voor sommigen begrijpelijk.

G.M.

Op het keerpunt.

„Wij zijn aangekomen op een keerpunt in de geschiedenis”; uit meer dan een mond en in talrijke artikelen en boeken kan men sinds eenigen tijd de in deze kreet weergegeven gedachte beluisteren en lezen. Hetzij wanhopend aan de toekomst, hunkerend naar het verleden of geestdriftig over den van nu af aan te volgen koers, zijn vele sprekers en schrijvers eensluidend van oordeel dat een oud tijdperk is afgesloten en een nieuw voor den deur staat.

Was het maar zoo! Inderdaad de oorlog, die thans achter ons ligt, heeft in vele opzichten de ontwikkeling der dingen verhaast; hij heeft de wereld de nu al tot vervelens toe besproken en overpeinsde atoombom „geschonken” als symbool van de technische vooruitgang der menschheid; hij heeft vrijwel allen goedwillenden ingeprent dat de ware democratie niet alleen politieke gelijkberechtigtheid (en mondigheid) maar ook sociale zekerheid voor alle burgers van een staat moet beteekenen; en zoo zou men nog even door kunnen gaan. De groote vraag is evenwel wat er van deze progressieve ideeën en prestaties terecht zal komen hoe zij toegepast zullen worden, of zij werkelijk een omwenteling te weeg zullen brengen. En dan moet het ons toch wel bang te moede worden; tenzij men zoo'n ongeneeslijke cultuuroptimist is dat men uit ettelijke eeuwen wereldgeschiedenis, uit zelfcritiek, uit een nuchtere beschouwing van de maatschappij of uit een bepaald metaphysisch besef nog niet de overtuiging heeft kunnen destilleeren dat het den gemiddelden mensch — op zijn zachtst gesproken — gemakkelijker valt verkeerd dan juist te handelen. Dit feit op zichzelf zou echter geen aanleiding tot een abnormaal pessimisme t.a.v. de toekomst mogen vormen daar het altijd heeft bestaan. Wat is van dit pessimisme dan wel de oorzaak?

* *

Het is sinds enkele decennia in sommige wetenschappelijke kringen mode geworden tal van verschijnselcomplexen te beschouwen als uitingvormen van rhythmische processen. En de weinig ter zake kundig zijnde outsider ontkomt niet aan den indruk dat deze beschouwingswijze dikwijls volkomen terecht is, vooral omdat soms zeer verschillende, lang voor absoluut los van elkaar staand en onbegrijpelijk gehouden phaenomenen erdoor verklaard en met elkander in verband gebracht werden. Als illustratieve, weliswaar hier en daar nog omstreden voorbeelden mogen worden genoemd: 1. het pulseerend heelal; 2. de regelmatig terugkeerende ijs-tijden; 3. de thermische en magmatische cycle in het inwendige der aarde; 4. de periodieke differentiatie der flora en 5. de bij vrij geregelde intervallen betrekkelijk plotseling taksgewijs zich ontwikkelende of afstervende fauna. Uiteraard moet men niet verwachten dat een graphische voorstelling van deze of gene ontwikkelingsgang zich, voorzoover zij eenigszins nauwkeurig te schetsen is, laat weergeven in een eenvoudige wiskundige formule, doch een zeker rythme is in vele gevallen onmiskenbaar aanwezig.

Men zal bij de bovenstaande voorbeelden hebben kunnen opmerken dat er verschillende wetenschappen bij in het geding, dat zoowel de doode als de levende natuur erbij betrokken zijn. De mensch — of algemeener gesproken: de menschheid — kwam echter nog niet ter sprake. Ofschoon nu een analogon geen bewijskracht heet te hebben, lijkt het, gezien het voorgaande, niettemin tamelijk waarschijnlijk dat er ook in de geschiedenis van den homo sapiens op verschillende

gebieden elkaar regelmatig opvolgende ups en downs aanwezig zijn geweest. Met verschillende gebieden worden dan in dit verband niet-biologisch gequalificeerde terreinen bedoeld. Wanneer men zich nu een overzicht tracht te vormen van de geestelijke historie der menschheid, stuit men op de moeilijkheid dat er slechts gegevens uit een, geologisch gesproken zeer korte periode — maximaal enkele tienduizenden jaren groot — beschikbaar zijn. Daar komt nog bij dat de facetten van niet uiterst recente beschavingen ons hopeloos vaag schijnen, alweer ten gevolge van het gebrek aan feitenmateriaal. Desondanks vallen er m.i. eenige conclusies te trekken, en wel onder meer deze dat elke cultuur, condensatie van het geestelijk leven eener gemeenschap, wordt gekenmerkt door een begin (vanzelfsprekend zal wellicht iemand opmerken), een of meer open neergangen en — dit echter niet altijd — een catastrophaal einde. Dit laatste is zoo verwonderlijk niet; men zou het kunnen vergelijken met de vernietiging van een vermolmde boom door van buiten komende krachten; een karakteristiek voorbeeld ervan is de Romeinsche beschaving, die vanzelfsprekend niet verdwenen is zonder sporen na te laten, maar wier vormen in weinige jaren werden weggevaagd.

Welke grootheden nu zijn bepalend voor het cultuurpeil en -rythme van een gemeenschap (dit laatste begrip opgevat als een bijna uitsluitend op zichzelf aangewezen menselijke samenleving, zooals b.v. Egypte en China dit gedurende eenige duizenden jaren geweest zijn)? Welnu, een van de belangrijkste factoren, zoo niet de belangrijkste, is naar mijn meening de aanwezigheid van een godsdienstige (anders gezegd: wereldbeschouwelijke) bezieling, die het menschelijk denken en handelen krachtens haar aard niet zonder normen kan laten en wier afwezigheid bandeloosheid en chaos tengevolge heeft.

Keeren wij thans terug naar onze huidige samenleving, die wij in het begin zoo schromelijk in de steek hebben gelaten om ons even te verdiepen in tijd en ruimte. Er wordt allereerst gezocht dat de geestelijke en moreele ontwikkeling der menschheid geen gelijke tred heeft gehouden met haar wetenschappelijke vooruitgang. Volkomen terecht. Maar hoe is het anders mogelijk? Er wordt uitgebreid gesproken over een in het Christendom en het Humanisme gedrenkte West-Europeesche of „blanke” cultuur, maar waardoor wordt zij gestuwd? Wat is de drijvende geestelijke motor van millioenen en nog eens millioenen? Niets anders dan een slap aftreksel van een materialistisch getint vitalisme. Gaan wij enkele eeuwen terug, dan zien wij hoe de kunst, hoe het geheele geestelijke leven gestimuleerd en tot groote hoogten opgevoerd werd door een geloofsovertuiging, met name door het Christendom. Daarna trad een reactie in; men plaatste eerst de kunst, de wetenschap, kortom het dagelijksch leven buiten de sfeer van zijn wereldbeschouwing; vervolgens werden de beoefening en de beleving ervan het poovere surrogaat voor de in elk mensch levende behoefte aan een metaphysisch steunen uitgangspunt. Wie is of was hiervoor verantwoordelijk, kan men vragen en ontegenzeggelijk rust er op de dragers en organisatievormen van het Christendom een zware schuld in dezen. Maar daar komen wij niet verder mee. Er moet iets gedaan worden. Nog is het onmogelijk voor ons om zooveel afstand tot het wereldgebeuren te nemen dat wij zouden kunnen beoordeelen of de momenteele beschavingscrisis een voorbijgaand verschijnsel, een schommeling in de West-Europeesche cultuurcurve, dan wel het begin van den catastrophalen ondergang is. Doch in elk geval zijn de aan den huidige toestand verbonden gevaren enorm en het is beslist noodzakelijk dat een ieder dit beseft; een ieder, d.w.z. hij die meent dat zijn zedelijk bewustzijn rust op een hechten religieuzen basis en hij die dit niet van zichzelf durft te zeggen. De massa en de enkeling kunnen het niet langer stellen zonder een wezenlijke en levende wereldbeschouwing, of zij zullen ten gronde gaan, hetzij aan atoombommen, hetzij aan bioscopen en bokswedstrijden.

Het Christendom, en hieronder versta ik geen theologische meetkunde of een kerkelijke organisatie (hoewel deze laatste ook nuttig kan en tevens aanwezig moet zijn), heeft na dezen tweeden wereldoorlog een laatsten kans gekregen om zijn bevruchtende en stuwende functie in onze beschaving weer te gaan vervullen, om de Westersche wereld weer tot de juiste houding tegenover de thans aanwezige of opdoemende problemen te brengen. In zooverre zijn wij inderdaad bij een keerpunt in de geschiedenis aangekomen.

G.M.

De waan-idee.

Opgedragen aan den Heer B.S.

Motto: Als een nakend, plots ontwakend,
plots'ling galopperend paard.....

Het is een prettige gewaarwording, dat U, Mijnheer B.S.,

Uw nieuwe functie met groot enthousiasme begint uit te oefenen. Jammer is het echter, dat ook in dit geval met het enthousiasme een aanzienlijke hoeveelheid onbezonnenheid gepaard gaat. Wat is namelijk het geval?

De door U zoozeer gewraakte S.S.R.-mededeelingen zijn tot stand gekomen op grond van de overweging, dat speciale, interne S.S.R.-aangelegenheden heel goed in een speciaal daarvoor bestemde blaadje behandeld kunnen worden, zoolang het landelijke S.S.R.-orgaan nog niet verschijnt; een overweging, Mijnheer B.S., die door Uw voorganger geheel gedeeld werd. Intusschen hopen wij geen artikelen op te nemen, die zeer goed in het O.O. geplaatst zouden kunnen worden. Wij achten deze gang van zaken wensche-lijk omdat wij meenen mede op deze manier andere S.S.R.-afdeelingen een indruk te kunnen geven, van wat er in de S.S.R.-afdeeling Delft omgaat.

Echter, ook hier schijnt de nieuwe lente een nieuw geluid te doen horen. De heer B.S. speurt onraad en trekt van leer. Hij schrijft opgewonden over eendracht en torpedo's, over kudde's en over nog veel meer. Helaas, hij trekt het meest van leer tegen zijn eigen waanvoorstellingen. Don Quichote en de windmolens. Don Quichote was zeer goed van bedoelen. Nochtans was hij zeer belachelijk.

We zouden U zoo graag willen gerust stellen. Maar voorloopig zullen onze mededeelingen blijven verschijnen. De beste raad, die we U dan ook kunnen geven is deze: drink eens wat, en ga eens wat vroeg naar bed. Misschien dat dat Uw verhit gemoed en schimdoorschichtigde brein weer tot rust zal kunnen brengen. Beterschap!!

C. BOOT.
D. G. NIJMAN.
ir. W. F. SCHUT.
J. W. VEERMAN.

P.S. Als U weer eens een artikeltje schrijft, dan moet U bepaald ook hier en daar het woord „schotjesgeest" gebruiken. Het kost niets meer en geeft altijd een aardig effect.

Dezelfden.

Naweeën van de bezetting.

Het is niet onmogelijk dat er onder sommigen van hen, wien het lot der Technische Hoogeschool ter harte gaat, het gevoel leeft dat de dingen zich in Delft toch maar zeer stroef, traag en onbevredigend ontwikkelen. Zonder nu ook maar in het minst een der begrippen „leedvermaak" of „passiviteit" in te voeren, zou ik hun in dit geval willen aanraden eens naar andere universiteiten en hoogescholen te zien; wellicht zal hun oordeel over de situatie in Delft dan wat milder worden.

Mede in dit verband kan het misschien geen kwaad een kort overzicht te geven van de gebeurtenissen die zich afspeelden bij en rond de heropening der Landbouwhoogeschool, ofschoon deze reeds op 23 Aug. j.l. heeft plaats gevonden. Voor dezen datum al viel er in Wageningsche studentenkringen een groote ontevredenheid over den ernst — of liever: over het gebrek aan ernst — waarmee het hoogerarencorps werd gezuiverd, waar te nemen. Deze ontevredenheid ging zoo ver dat de studenten aanvankelijk weigerden de opening bij te wonen, en zelfs na een onderhoud van enkele vertegenwoordigers met het College van Herstel heeft tenslotte toch niet meer dan een deel hunner daadwerkelijk van zijn belangstelling blijk gegeven.

De officieële openingsrede werd gehouden door den minister van Landbouw, Ir. Mansholt, die er den nadruk op legde dat het noodzakelijk was ernstige en bittere woorden te spreken, en wel tegen de hoogleeraren. Toen de aanwezigen het gebouw waarin de bijeenkomst werd gehouden, verlieten, kwam evenwel de klap op den vuurpijl: een ieder werd vereerd met een — inmiddels in het Wageningsch Studenten Corps qua toon en opzet gewraakt — pamflet dat was opgesteld door het College van de Wageningsche Studenten Federatie; hierin werd namelijk allen hoogleeraren en docenten, wier houding tijdens de bezetting te laken viel en die derhalve geen vertrouwen meer genoten, aanbevolen zich terug te trekken uit de academiale sfeer. Een hevige ontstemming bij vele hoogleeraren was van dit alles het gevolg; men hoorde woorden fluisteren als „collectieve of individuele ontslagname; op een Corpsvergadering werd onder abnormale hilariteit een aantal brieven voorgelezen, waarin eenige professoren bedankten voor hun buitengewoon lidmaatschap van het Corps.

Op dit critieke oogenblik heeft Dr. J. W. Meyer Ranneft, voorzitter van het Wageningsch College van Herstel, ingegrepen en een open brief gericht „aan allen, die op eenigerlei wijze met de Landbouwhoogeschool verbonden zijn". In het begin van deze brief wordt vastgesteld dat de regering, in casu minister Mansholt, volkomen terecht ver-

schillende fouten geconstateerd, doch te weinig het voortreffelijke werk dat de hoogleeraren in het verleden hebben verricht, belicht had. „Het zou onjuist en ondankbaar zijn, ja erger dan dat, om dit op dit moment te vergeten". Daarna wijst Dr. Meyer Ranneft erop dat wederzijds vertrouwen noodig is, wil de enorme hoeveelheid werk, die wacht, verzet kunnen worden. Hij eindigt aldus: „Onze Hoogeschool is geschonden in de loop van donkere jaren; wat zij behoeft is dat men, gelouterd door smartelijke ervaringen, voortbouwt op wat goed was in de voortreffelijke tradities van vroeger: studie, arbeid, toewijding en resultaat tot ver over de grenzen van het vaderland. Ik spreek de hoop uit, neen, ik spreek het vertrouwen uit dat dit alles bereikbaar is en ook bereikt zal worden." Kortom, een duidelijk woord dat niet nagelaten heeft een kalmeerenden invloed uit te oefenen op de gemoederen maar tevens, juist door zijn bezonnenheid, eraan heeft meegeholpen enkele hoogleeraren een minimaal begrip voor de oorzaken van hun prestige-verlies bij te brengen.

G.M.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Gaarne zou ik de volgende kwestie in Uw blad gepubliceerd zien.

In de Sociëteit glijdt een woord van tong tot tong, van onorgineele tot steeds onorgineeler tong. Het is geen Nederlandsch. Het is leelijk. Het is bovendien door zijn klakkelooze aaneenkoppeling van lettergrepen een germanisme. Zeker het was een aardige trouvaille. Nu heeft het echter per definitie opgehouden zulks te zijn. Ik begon me pas te ergeren, toen een groen tegen me zei: „Het zou onterecht zijn m'n jasje uit te trekken."

Zeer vergenoegd was ik, toen ik deze wanterm met subtiel-sarcastische opzet aan den vriend van den heer G.M. in den mond gegeven zag. Wat kenschetst echter mijn verbazing. Mijnheer de Hoofdredacteur, toen ik den heer G.M. dit woord zelf hoorde bezigen, waaruit blijkt, dat een lid Uwer Redactie argeloos en onwetend Uw blad hiermede heeft geïnfecteerd? Honni soit qui mal y pense.

Nog een verzoek, Mijnheer de Hoofdredacteur. Laat het re-plek van Uw hand, en niet van die des heeren G.M. zijn. Deze laatste zou mij vermoedelijk „onterecht" noemen.

L. VAN DONGEN.

Mijnheer van Dongen.

Met verbazing om niet te zeggen met verontwaardiging las ik Uw stoepje, waarin U de kwestie terecht of onterecht scherp trachtte te stellen. U zult zich afvragen waarom ik verbaasd en verontwaardigd was, Mijnheer van Dongen. Daarom zal ik pogen het U in enkele bewoordingen duidelijk te maken.

Zooals U waarschijnlijk weet is het woord „onterik"¹⁾ als volgt omschreven:

.m. (—en). (gew.) viezerik, vuilik.

Dit goede, altijd orgineele, door en door Hollandsche woord is in de loop der tijden helaas verbasterd tot onterek, welke verbastering omstreeks 1872 te localiseeren valt.²⁾ Tot ± 1914 werd dit woord vrij algemeen gebruikt in zijn oorspronkelijke beteekenis. Helaas moesten tijdens de mobilisatie enkele corpsleden veelvuldig in contact treden met regimenten uit de Geldersche Achterhoek waar de uitgang rik op groote schaal verbasterd wordt tot recht³⁾.

Bij hun terugkomst te Delft werd door deze heeren meestal het woord onterik uitgesproken als onterecht; hieraan evenwel nog steeds zijn oude beteekenis hechtend.

Korten tijd later echter (± 1926) was dit woord algemeen gebruik geworden in vooraanstaande corpskringen zoodat zelfs de President Senaat van het jaar 1927 in zijn rede tot de candidaatleden dit woord gebruikte. (Zie Spiegel no. 2 4e Jaargang 1927).

Deze historische achtergrond, heeft dit woord zoo nauw verbonden gemaakt met het Corps en zijn leden, dat U misschien wel mijn verbazing en verontwaardiging zult kunnen begrijpen.

De H. R.

1) van Dalen's Groot Woordenboek 6^e uitgave 1924 blz. 1328.

2) Ik verwijs U naar: D.S. Almanak 1872 en Handboek van de Nederlandsche Taal voor Corpsleden (Hoofdstuk VI Idioom).

3) Denkt U slechts aan de algemeene eigennaam in die streken Rechteren vroeger Rekeren (zie Handboek voor de Genealogie en Heraldiek, Hdst. 24 pag. 215).

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Met aarzeling is het, Mijnheer de Hoofdredacteur, dat ik mij tot U wend met het verzoek eenige plaatsruimte beschikbaar te stellen voor het beantwoorden van een ingezonden stuk gelijk aan dat verschenen in Uw blad van 22 September 1945. Edoch mijn aarzeling overwonnen hebbende, antwoord ik:

Mijnheer B. de Bruyn,

Goedenmorgen.

Het doet mij buitengewoon veel genoegen U in dergelijke staat van opwinding te zien, dat U zich verstout hebt een „stoepje” in het O.O. ten beste te geven. Velen Uwer soortgenoten laten het — in tegenstelling tot U — zitten bij een kale opmerking en wegblijven van de Sociëteit.

Niet is dat het geval bij U, mijnheer de Bruyn, U vat de koe, in casu de superfeut, bij de horens, c.q. de kale bol en stelt de vraag. Maar, mijnheer de Bruyn, de vraag stellen is haar beantwoorden en ik dank U voor Uw antwoord, dat U in het laatste gedeelte van Uw betoog geeft, t.w. Zij, (de superfeuten), zullen zich na afloop van de geboorte omdraaien en vertrekken uit de zalen van onze zoo geliefde Sociëteit en daarmee bereiken wij wat wij willen, een selectie die zich automatisch voltrekt. Automatisch voltrekt? Neen, mijnheer de Bruyn slechts met behulp van U en hen die zich werkelijk actief toonen, zal er weer een keurcorps kunnen ontstaan, zooals wij dat in de jaren voor de oorlog gewend waren te ontmoeten in de Sociëteit.

Dus mijnheer de Bruyn, dat het niet meer voorkomt, dat er om 24.00 uur misschien 30 mensen op de Sociëteit zijn om den superfeut het zwaard in het hart te stooten en hem te verdelen en uit te roeien, want dan wordt het daar een walgelijk wurmengewriemel.

Mijnheer de Bruyn ik verheug mij op de dag dat ik hen, die U thans zoo na zijn in den geest, weer vrij bier aan kan bieden. Misschien bent U er zelf dan ook nog bij of bent U dan ook sf. geworden??

Rinus, mag ik nog een glaasje bier?

Goedenmorgen, mijnheer de Bruyn!

U, Mijnheer de Hoofdredacteur dankend voor de plaatsruimte, verblijf ik

als steeds Uwe
J. K. GOVERS.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Gaarne verzoek ik U, mij eenige ruimte in Uw veelgelezen blad te willen toestaan voor het volgende:

Mijnheer Meeder,

Iedere week zijn de lezers van het O.O. der Delftsche Studenten tot dusverre in de gelegenheid geweest, zich te laven aan geschriften van Uw hand onder een Fransch motto. En hoewel een Uwer vrienden, zoo telkenmale op mijn aandacht beslag leggende, door die opdringerigheid mij langzamerhand de keel uit ging hangen, heeft hij, door zijn ervaringen met Augustus-kennismakers, zeer onlangs mijn sympathie weten te herwinnen, doordien ik mijn lot innig met het zijne verbonden voel. Uit zijn ervarigen maak ik op, dat hij niet tot deze, in Uw laatste frontpagina-feuilleton zoo terecht gehekeld categorie van figuren behoort.

Helaas schrijft U niet alleen over dié groep. Had U zich daartoe beperkt, — wie weet zou ik, en zouden velen met mij, niets bemerkt hebben. Maar sinds het lezen van O.O. d.d. 22-9-'45 is het mij zonneklaar, waarom U voor deze groep geen passende benaming weet te bedenken. U bent zelf een van die laakbare kennismakers, voor wier opvoeding Uw vriend vergeefs lichaam en ziel heeft veil gehad! Vergeefs, want, mijnheer Meeder, het moge dan nog zoo terecht zijn dat U zich stoot aan de gebrekkige Bijbelkennis van vele zoogenaamde ontwikkelden, — wanneer U ertoe overgaat, eenigerlei kennis bij de haarlooze sujetten aanwezig te onderstellen, dan blijkt wel, hoe weinig U zelf hebt geleerd in die hachelijke Augustusmaand.

Een groen is niets, kan niets en weet niets. Op dit eeuwenoud axioma, op deze kristalheldere waarheid is de groentijd gebaseerd. Dit was U blijkbaar zelfs na afloop van den jongsten groentijd nog niet bekend! Maar U hebt nog een heel jaar, om een weinig kennis en begrip deelachtig te worden. Is die periode te kort, dan blijft U slechts één weg, namelijk de proefondervindelijke. Dan zult U, die nu op een volgens Uzelf veel te gemakkelijke wijze in staat waart toe te treden tot het D.S.C., U slechts kunnen rehabiliteeren door nogmaals aan een echten groentijd deel te nemen — maar dan als candidaat-lid. Ik ben benieuwd of Uw vriend ook dan zal volharden in zijn trouw.

U, Mijnheer de Hoofdredacteur, dankend voor Uw welwillendheid, verblijf ik, met gevoelens van de meeste hoogachting,

Uw dw.
W. C. MULDER.

Sociëteit „Prinsenhof”.

De redenen tot reorganisatie van het Delftsch Studenten Corps kunnen wellicht worden samengevat in de volgende twee punten:

1e. De overtuiging dat het mogelijk moest zijn zooveel mogelijk studenten van de voordeelen die een goed studentenleven biedt, te laten profiteeren.

2e. Het inzicht, als gevolg van de bezetting ontstaan, dat ook buiten het D.S.C. studenten waren, die evenzeer een positieve bijdrage tot de Delftsche studentenwereld leverden. Wanneer men nagaat wat men uiteindelijk als resultaat wil bereiken, n.l. de opheffing van het nihilisme, dan is een oplossing in de geest van het plan waarbij alle studenten in „colleges” zijn ondergebracht de meest wenschelijke.

Door de praktische omstandigheden waarmee we momenteel te maken hebben, is het duidelijk dat het nog ettelijke jaren zal duren voor zulk een oplossing mogelijk is.

Een dergelijk doel kan daarom dan ook slechts stap voor stap worden bereikt.

Intusschen moet men echter nu reeds beginnen het probleem van het nihilisme met al de daartoe ter beschikking staande middelen aan te pakken.

In de eerste plaats wordt een band geschapen tusschen de Sociëteit Phoenix, de R.K. Studentenvereniging Sanctus Virgilius en de Sociëtas Studiosorum Reformatorum.

De Corpsvergadering van 1 September j.l. besloot dan ook dat de drie bestaande verenigingen n.l. de Sociëteit Phoenix, de R.K. Studentenvereniging „Sanctus Virgilius” en de Sociëtas Studiosorum Reformatorum, gelijkwaardige onderverenigingen worden van het D.S.C.

2e. De hierboven genoemde verenigingen stellen zich zoo wijd mogelijk open, om zoo veel mogelijk goede leden te kunnen omvatten.

De hierdoor ontstane groote toeloop van nieuwe leden, leidt reeds tot een uitbreiding van de gezelligheidsverenigingen. Zooals uit het bovenstaande duidelijk blijkt, zullen in de toekomst steeds meer studenten aan het studentenleven moeten gaan deelnemen.

Zoo zal de groep studenten die zich op niet confessioneele basis stelt, groter worden dan ooit te voren. Derhalve is er een blijvende plaats voor minstens twee sociëteiten op de hiervoor genoemde grondslag.

Rest slechts de vraag of de oprichting van de Sociëteit „Prinsenhof” op dit oogenblik reeds moet plaats vinden. Wij meenen dat dit, nu de numerus clausus is toegepast voor de candidaat-leden der Sociëteit Phoenix, zeer zeker het geval is. Een Sociëteit Prinsenhof biedt de mogelijkheid het probleem van de uitgesloten candidaat-leden op te lossen. Zou men dit nog laten wachten dan wordt hiermee de grondslag gelegd voor een nieuwe groote categorie nihilisten.

Het is dus aller taak, en zeker die van het Bestuur der Sociëteit Phoenix, dit vraagstuk ter hand te nemen. Gezien de woorden der president van dit Bestuur op de vergadering van 1 September „niet praten, maar doen!” verwachten wij dat spoedig een actie om tot een oplossing te komen, zal worden ondernomen.

W. P. HENDAL.
H. J. VAN RAALTE.
A. REILINGH.

Wij lezen

in „The Chronicle” (een Engelsch provinciaal dagblad voor het graafschap Cheshire) van 8 September 1945 een hieronder verkort weergegeven artikel, geschreven over en naar aanleiding van de inrichting van het „Dutch Student Hostel” in Ashton Hayes.

Hostel for Victims of Nazi Hatred.

A hostel will shortly be opened at Ashton Hayes, near Chester, for Dutch students who have spent long periods in concentrations camps under German occupation, or have been in hiding from the Nazis. It is hoped that the students will recover there sufficient health in body and mind to enable them to resume their studies when they return to Holland.

At present the hostel is being organised by the Warden, Dr. D. E. Rutherford of St. Andrew's University, and the secretary, Miss Eunice Jones, who had been released for this purpose by Liverpool Corporation. Physical rehabilitation is under the care of Miss Netta Graham also of St. Andrew's University, and the responsibility for the scheme rests with the Liverpool University Committee of the International Student Service.

It was originally hoped to open the hostel at the end of July but the chaotic conditions of communications in Holland made delay inevitable. (?? Red. O.O.).

Dr. Rutherford, who spent a short time in July visiting Dutch students and professors in Holland writes: „It is difficult for anyone who has not experienced it to appreciate the disorganisation of life in Holland to-day. This is true not only of life in general, but also of the academic life of the Dutch Universities. Although the Dutch students have suffered intolerable hardships, the visitor to Holland to-day is at once impressed by their cheerfulness under imposing difficulties and their eagerness to resume their studies.

„Very many male students were in hiding for months on end on account of their refusal to sign a declaration of loyalty to the Nazi regime.

„The women students were in little better state, for although not so many of them had to hide, those who were free to go about had to do the men's work as well as their own. It was usually the girls who risked their lives distributing underground newspapers which were printed, often literally underground by the men students. It was the girls who had to make long journeys into the country on bicycles without tyres in search of what food they could find, or to gather a few sticks with which to boil a little water. (Heel goed D.V.S.V. Red. O.O.).

„Other students were for long periods in concentration camps and their sufferings there need no emphasis. One can easily imagine the despondency, the fear and the hunger which would assail them. It is little wonder that under such conditions disease has been rampant and psychological disorders have been prevalent.”

Intussen is in het Hostel de eerste groep van 25 Nederlandsche studenten aangekomen, welke Donderdag 20 Sept. vanuit Rotterdam naar Engeland was vertrokken.

G.M.

D.S.C.

Bekendmaking.

Iedereen wordt dringend verzocht alle eigendommen (b.v. vaandels, financieele boeken, leesboeken, bekers, reliquieën e.d.) toebehoorend aan het D.S.C. of Subvereenigingen, ten snelste terug te brengen naar de Sociëteit Phoenix.

D.S.D.G. „Vrije Studie”.

Lezing op Woensdag 3 October om 8 uur des avonds op de Sociëteit Phoenix.

Robert B. Tillman (Delegate for Holland of the European Student Relief Foundation) over:

Canadian University Life.

De lezing is toegankelijk voor alle ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool.

Namens het Bestuur,
N. A. STIGTER, President.

Nederlandsche Christen-studenten Vereeniging afd. Delft.
Secretariaat: van Leeuwenhoeksingel 28, Telefoon 1831.

OPENINGSAVOND op Dinsdag, 2 October, des avonds om acht uur, in de Bibliotheek van de Technische Hoogeschool, Doelenstraat 101, (behoudens goedkeuring).

Sprekers: Ds. M. Hinlopen, uit Amstelveen, over het onderwerp. „Student — Christenstudent” en de Voorzitter van de Afdeling over: „De N.C.S.V. in Delft”.

Hoewel alleen eerstejaars een circulaire voor dezen avond ontvangen hebben, is zij bedoeld voor allen, die kennis willen maken met de N.C.S.V., en uiteraard ook voor de leden.

N.B. Plaats en uur van samenkomst, zooals vermeld in de circulaire, zijn dus gewijzigd!

In aansluiting hierop nog het volgende:

De N.C.S.V. hoopt in de toekomst meer voor de studenten te beteekenen, dan tot de opheffing in Januari '42 het geval was. Ongetwijfeld is er een zeer groot aantal studenten, dat belangstelling koestert voor zaken van godsdienstigen aard, maar zij zagen er veelal geen heil in, deze kwesties te bespreken met menschen, die ze niet kenden, die stonden buiten hun kring op de Sociëteit, in hun Jaarclub of Ondervereeniging. Laten zij echter bedenken, dat zij deze problemen ook in hun eigen kring kunnen bestudeeren, dat deskundige leiding in hoogen mate gewenscht is; en dat de N.C.S.V. door haar organisatie kan zorgen voor passende leiding en lectuur zonder den eigen aard van een dergelijke kring aan te tasten.

Namens het Bestuur,
W. J. G. MEES, Secretaris.

D.S.R.V. „Laga”.

De studenten, leden van de Sociëteit „Phoenix”, „Sanctus Virgilius” en de S.S.R., welke het voornemen hebben dit jaar te gaan race-roeien moeten zich hiervoor *persoonlijk* opgeven bij den Thesaurier, den heer E. H. van Broekhuizen, Binnenwatersloot 23 of op Woensdag 3 October tot en met Vrijdag 5 October vanaf 17.00 uur in de voorzaal van de Sociëteit „Phoenix”, alwaar het Bestuur van de D.S.R.V. Laga zitting zal nemen. De roeitruining van de candidaat race-roeiërs zal ongeveer half October beginnen, terwijl ook een indoortruining op het programma staat.

Voor de leden van „Sanctus Virgilius” en de S.S.R., welke niet het plan hebben te gaan race-roeien, staat het lidmaatschap van de D.S.R.V. Laga eerst open, nadat hierover in de Corpsvergadering voor alle ondervereenigingen een beslissing is gevallen.

De contributie voor het lidmaatschap, welke voor race- en fuifroeiers f 25,—, en voor belangstellenden minimaal f 5,— per jaar bedraagt, dient, zoodra hiertoe wederom gelegenheid bestaat, te worden voldaan op de girorekening 8161, ten name van de D.S.R.V. Laga te Delft.

R. VON NORDHEIM, Secretaris.

D.S.L.T.C.

Najaarswedstrijden.

De Delftsche Studenten Lawn Tennis Club organiseert van Maandag 1 October tot en met Vrijdag 5 October a.s. onderlinge tenniswedstrijden. Inschrijven op de Sociëteit Phoenix of op het Secretariaat, Phoenixstraat 52. Sluitingsdatum 29 September. Helpt allen mede deze traditioneele wedstrijden te doen slagen. Ook niet-spelers zijn welkom, en wel als toeschouwers.

R. F. STORM, Thesaurier.

C. C.

Werktuigbouwkundig Gezelschap „Leeghwater”.

Wegens bijzondere omstandigheden wordt de ledenvergadering van 4 October a.s. verplaatst naar 9 October d.a.v. Agenda, plaats en tijdstip blijven zooals in O.O. No. 14 medegedeeld.

Namens het voorloopig Bestuur,

C. E. WEVERS, Secretaris.

Vliegtuigbouwkundige Studievereeniging.

Mededeelingen betreffende de studie en de Vliegtuigbouwkundige Studievereeniging worden opgehangen aan het bord in de gang op de derde verdieping van het gebouw voor W., S. en V.

Zij, die zich nog niet als lid van de V.S. hebben opgegeven kunnen dit alnog doen door een formulier in te vullen, hetgeen men kan krijgen bij het secretariaat: Jacob Catsstraat 128, Voorburg en bij den Heer J. Leyds, Phoenixstraat 19, Delft.

De V.S. heeft een voorstel van de Administratie van Vliegwereld ontvangen, betreffende het collectief abonneeren op bovengenoemd blad. Leden der V.S., die hier interesse voor hebben, kunnen dit aan den secretaris opgeven. De reductie zal 50 ct. per jaar bedragen. Zij die reeds een abonnement op de Vliegwereld hebben worden verzocht dit ook op te geven, daar zij ook voor reductie in aanmerking komen.

J. BUYS, Secretaris.

Technische Hoogeschool

Delftsche Hoogeschoolfonds.

Jaarverslag van de Commissie van Uitvoering van het Delftsche Hoogeschoolfonds over de cursusjaren 1943/1944 en 1944/1945.

De werkzaamheden, die met steun van het Delftsch Hoogeschoolfonds door jonge ingenieurs onder leiding van hoogleraren der Technische Hoogeschool in deze jaren werden verricht, hadden door de tijdsomstandigheden met vele moeilijkheden te kampen. Toch konden nog belangrijke onderzoekingen gedaan en tot een goed einde gebracht worden. In 1943/1944 werd f 126.000.— aan subsidies voor spuurwerk toegestaan waarvan slechts de helft kon worden verbuikt wegens de groote stagnatie, ondervonden bij het aanschaffen van de noodige apparatuur en het noodige materiaal. In 1944/1945 kon door het uitvallen van gas en electriciteit weinig gaande gehouden worden; ook moesten vele jongelui onderduiken. Met goedvinden van Gecommitteer-

den werden niettemin de salarissen uitbetaald, waardoor velen uit Duitse handen en de arbeidsbureaux gehouden werden. Van de voor 1944/1945 voor spuurwerk toegestane subsidies, ten bedrage van f 117.000,—, werd slechts de helft verbruikt.

Verwacht wordt, dat geleidelijk aan voor spuurwerk aan de Technische Hoogeschool weer volop gelegenheid zal bestaan; in verband hiermede wordt een dringend beroep op de verschillende takken der industrie gedaan voor het geven van flinke jaarlijksche bijdragen in het belang van het groote nut, dat zulk werk heeft voor de jonge ingenieurs.

Als lid van de Commissie van Uitvoering was in 1944 voor aftreding volgens rooster aangewezen Prof. dr. ir. G. van Iterson Jr., die zich wederom beschikbaar stelde en door den Senaat der Technische Hoogeschool opnieuw werd benoemd.

Aan het einde der jaarverslagen volgt een lijst van stichters, beschermers, donateurs en begunstigers van het Fonds, benevens een opsomming van de samenstelling van den Hoogeschoolraad, het College van Gecommitteerden en de Commissie van Uitvoering gedurende die jaren.

Afdeeling W. en W.

Tentamina Toegepaste Mechanica.

Bij voldoende belangstelling zal zoo spoedig mogelijk (zoo mogelijk eerste helft van October) gelegenheid worden gegeven tot het afleggen van schriftelijke tentamen in:

- Toegepaste Mechanica 1e jaar (lector v. d. Velden)
- Toegepaste Mechanica 2e jaar (lector v. d. Velden)
- Elasticiteit 2e jaar
- Toegepaste Mechanica 3e jaar
- Toegepaste Mechanica Bijz. onderwerpen 4e jaar
- Grondmechanica

Studenten, die aan één of meer dezer tentamina wenschen deel te nemen, kunnen zich daartoe opgeven bij Mej. Esseling, (kamer 92, gebouw voor Mijnbouwkunde). De juiste datum en plaats zullen nog nader worden bekend gemaakt.

Delft, 20 September 1945.

De Hoogleeraar,
C. G. J. VREEDENBURGH.

Prof. dr. F. E. C. Scheffer maakt bekend, dat hij zijn colleges zal aanvangen op Dinsdag 2 October a.s.

Een „nieuw” probleem: Huisvesting.

Het verheugt de huisvestingscommissie te kunnen meedeelen, dat ook de eerste verdieping van het oude gebouw van Bouwkunde in gereedheid gebracht wordt voor het onderbrengen van ± 60 studenten. Dank zij de medewerking van de Rijksgebouwendienst zijn de werkzaamheden daar in vollen gang. De toestand, waarin het gebouw verkeert, is echter van dien aard, dat met het opknappen ervan weken gemoeid zullen zijn. In verband met hun studie moeten de a.s. bewoners in Delft zijn. Hun zijn daarom reeds oproepen toegestuurd. Zij moeten er echter op geprepareerd zijn, dat het gebouw nog niet gereed is.

In het gebouw E van de Genie op de Paardenmarkt zullen zich ± 25 studenten nestelen.

Ook is toestemming gekregen om de bovenverdieping van het zoojuist vrijgekomen gebouw van W. en W. voor huisvestingsdoeleinden te gebruiken.

Al met al begint er eenig licht in het huisvestingsprobleem te komen. Door diverse publicaties in de plaatselijke bladen en door het in een circulaire van den Burgemeester, den Rector, en de huisvestingscommissie aangekondigde huisbezoek, waarvoor naast de studenten verschillende Delftsche dames hun tijd beschikbaar stelden (meer dan 1200 huizen werden bezocht), werden in de laatste maanden honderden studenten aan een onderdak geholpen.

Daar gebleken is, dat diverse studenten, die geslaagd zijn in het vinden van een kamer, daarvan geen bericht stuurden aan de huisvestingscommissie, zou deze commissie het op prijs stellen, wanneer al diegenen die niet zoo gelukkig geweest zijn, even op een briefkaart daarvan kennis geven aan den secretaris, Brabantsche Turfmarkt 47, opdat een juist overzicht en een oplossing verkregen wordt.

Namens de T.H. Huisvestingscommissie,
C. J. M. VAN DER LAAN.

OPENBARE VERGADERING.

De Delftsche Studenten Contactgroep zal op Maandag 8 October des namiddags om 2 uur in de Stads Doelen in een openbare vergadering verantwoording afleggen over het door haar in het studentenverzet gevoerde beleid. In deze vergadering zal ook de universitaire zuivering en de huidige situatie aan de Technische Hoogeschool worden besproken.

Allen studenten wordt dringend verzocht aanwezig te zijn.

Natuurlijk komen ZENTRA HORLOGES

weer.

Nog even geduld,
prent dit goed in
Uw geheugen:
Zentra het horloge
voor Uw leven.

KLAAS VOS

Peperstraat 5 Telefoon 990

H. L. HUYSER

BOEKHANDEL
Choorstraat
Tel. 1620 - Delft

|

Het adres voor uw

studieboeken!

Literatuur op elk gebied

FOTO-ARTIKELLEN

A. van Oosten
Oude Langendijk 1a
Telefoon 1251, Delft

Optiek
eischt
vertrouwen

!

Fa.
L. M. van TETTERODE
Nieuwstraat 2
opticien

Abonneert U op

Het Parool

Studenten-abonnement f 3.- per kwartaal
per week 35 cents — per kwartaal f 4.50

Aan Het Parool, Oude Delft 101-103, Tel. 1776, Delft
Ondergeteekende....., ^{student}*)
adres..... te.....
wenscht zich te abonneren op Het Parool.

*) Doorhalen wat niet wordt verlangd.

Bloemenmagazijn

A. Heederik
Brab. Turfmarkt 83
Telefoon 1887

levert alle voorkomende
bloemwerken.

Het Kappershuis

J. P. H. Kanters

Binnenwatersloot 36a
Telefoon 2426 Delft

Dames- en
Heerensalons

ACADEMIA

Boekhandel en Antiquariaat
voor
Techniek-Wetenschap-Kunst
OUDE DELFT 101-103, DELFT, TEL. 1776.
NAAST HOOFDGEBOUW T.H.

Zojuist verschenen

1
PRACTICUM INSTRUCTIES Natuurkunde II
(D- en E-proeven) f 3.-

2 Ir. Th. van Wisselingh
COLLEGE-DICTAAT GEWONE WEGEN
(5e jaarscollege)
verzorgd door de Delftse Uitgevers Maatschappij
in opdracht van de Centrale Commissie voor
Studiebelangen.

Let op volgende aankondigingen
op deze zelfde plaats.

BESTELBIJLET

aan **Academia Boekhandel**, Oude Delft 101-103.

Ondergetekende

adres..... te.....

verzoekt toezending van nr. 1 en of nr. 2 *).

* Doorhalen wat niet verlangd wordt.

Na vijf jaar gedwongen
afwezigheid hervat

DE ACADEMIE DE DANSE

Rocco Dubois

haar studentenclubs en privé lessen.

*Het summum op dans-
gebied en amusement.*

Inlichtingen en inschrijvingen

J. P. Coenstraat 34 Den Haag
(Bezuidenhout kwartier)

Telefoon 771909

Voor het
BINDEN
van Uw
STUDIEWERKEN
TIJDSCHRIFTEN - ENZ.

Blok & Koumans

Voorstraat 63, Tel. 195.

De meeste Boekerijen der T. H.
worden door onze Firma verzorgd.

J. M. A. DE GROOT

Willem de Zwijgerstraat 1
hoek Julianalaan
Telefoon 1810
Delft.

**DAMES-
EN HERENKAPPER**

N.V. **CEMSTO** Schoonmaakbedrijf
Glazenwasscherij

Dagelijks inw. schoonhouden v. gebouwen

Vrijenbanschelaan 22-24 - Delft

Telefoon 1020

AMSTERDAM - HAARLEM - LEIDEN
DEN HAAG - ROTTERDAM - DORDRECHT
NIJMEGEN - UTRECHT - GRON. - DEN BOSCH

„DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS”
Sub-district Delft

De leiding van het sub-district Delft der „Nederlandsche Padvinders” maakt bekend, dat zij het voornemen heeft, een adsp. leiderscursus te organiseren voor jonge mannen die belang stellen in het jeugdwerk. Het volgen van deze cursus brengt geen enkele verplichting met zich mee. Opgaven schriftelijk: Afdelingshoofdkwartier, Oost-einde 175. Ook zij, die in hun vorige woonplaats gevormd leider waren, worden verzocht, naam en adres bekend te maken.

Aangeboden: adres voor

KAMER in Delft

in ruil voor adres van 1 of 2 kamers in
Amsterdam (C). Br. Boekhandel Academia.

N.V. „HOLLANDIA” DELFT LEVENSVZERZEKERING

Het Psychologisch Instituut

o.l.v. Dr. J. Luning Prak.

Verstrekt adviezen inzake Industriële Psychologie,
Bedrijfsorganisatie, Personeelsselectie,
School-, studie- en beroepskeuze.

Laan Copes van Cattenburch 8, Den Haag, Telefoon 113291.

Zorgvuldig gepasteuriseerde
Melk, nu nog los.

Zo spoedig mogelijk echter
weer in flesschen.

Dat levert U

W. H. BLOM
MELKINRICHTING
ODULPHUSSTRAAT 2
DELFT, TEL. 1874

Techn. Boekhandel **Waltman**
Binnenwatersloot 33-35, DELFT
Telefoon 75

Wij ontvingen een beperkt
aantal van het Engelsche tijdschrift
„The British Digest”, bevattende korte,
actuele artikelen op verschillend gebied.
Prijs per nummer 50 c.

'n Gezonde Geest in
'n Gezond lichaam

Voor dit laatste willen wij
gaarne zorgen indien U van
ons betreft.

Prima Melk en Zuivelproducten
Een telefoontje en 't komt in orde.
'n vertrouwd adres, 'n goed adres

Nol van Schie

Molsteeg 33. Telef. 1008.

Uw fotohandelaar

Talens

Markt no. 36, Delft.

Den Haag:

Laan v. Meerdervoort 94a.

Brood

van

Bierhuizen's

Bakkerij

is iets bijzonders

O. Langendijk 6. Tel. 119

Het adres
voor Uw kleding is !

Herenkledingmagazijn

A. KREYMBORG & CO.

Markt 14-16-18
Delft.

Atelier voor herenkleding
naar maat onder leiding
van 1e klas gediplomeerd
coupeur.

Kreymborg kleding
Waarborg kleding

N.V. **B. VETH & Co.**

Dirklangestraat 68-70

Telefoon 42

Levering van

**prima kwaliteit
MELK en BOTER,**

voorzien van het Rijksbotermerk